

پیدا نموده بود. ولی همه این حرکات با زور لشکریان خلیفه اسکات و محرکین قلع و قمع می‌شدند. با اینهمه فشار ظاهری پیش راه جوش و خروش ددونی را نمی‌گرفت و همواره علاشم عصیان دیده می‌شد.

اصطخری گوید خرمی‌ها در کوههای صعب العبور سکا کرده در هر فرصت شورش می‌کردند، در مساجد قرآن خوانده و در باطن دین نداشتند و مقدسی (مقدسی) آنها را مرجیه نام میدهد. این حرکات از سبب‌های بزرگ خرابی و پراکندگی و پریشانی آذربایجان و قلت و ضف قوس آنها گردید. چنانکه یاقوت که شخصاً این اوضاع را مشاهده نموده است، شرح میدهد. (معجم البلدان جلد ۱ صفحه ۱۷۲).

معارف ایران

۱- هنوز در ایران معلم قابل نداریم

اگر درست بطرز تدریس معلمان ایرانی دقت کنیم می‌بینیم که با طرز تدریس آخوندهای قدیم مکتب‌خانه چندان تفاوت ندارد. مثلاً در مکتب‌خانه جناب شیخ همینکه روی توشه‌کچه می‌نشست و منقل آتش و کاسه نباکو و قلیان بی پیر را جلوش نمی‌گذاشت دیگر تا ظهر مکر بحکم ضرورت، از جای خود بلند نمی‌شد و اطفال هم در پائین اطاق چون معلم را سرکرم قلیان چاق کردن میدیدند و بی‌آزاری و غفلتش را مشاهده مینمودند یکباره ترک علم می‌کردند و خرسک بازی می‌نمودند و لوح درست

بر سر پکدیگر میشکستد و کاهی هم وقت را بطاق و جفت کردن میگذرانیدند.

در مدارس جدیده (غیر از دو سه مدرسه عالی) نیز معلم روی صندلی اکوتاهی جلوس مینماید و از ابتدای زنگ تا انتهای وقت بدون داشتن اسباب دلخوشی ماتقد قلیان یا چیق ابدآ حرکتی بخود نمیدهد (مگر آنکه بخواهد سینه را صاف کند و اخلاط را خارج سازد آنوقت یک پا را روی صندلی و دیگری را روی کف اطاق گذارد و نیم خیز میشود و اخلاط و بلغم را چون کلوله ازدهانه تفک بیرون پنجه پرتاپ میکند و در ضمن قطرانی چند از آن آب دهن را بر سر و صورت اطفال که نزدیک او هستند میپاشد و بعد بحال اولیه بر میگردند!!!) و اگر خوب شختمانه تا ظهر در همان اطاق درس بدهد که نور علی نور میشود و دیگر زحمت برخاستن و نشستن یا از این اطاق به اطاق دیگر رفتن را هم ندارد.

آری، این معلم بچاره نمیدارد و کسی هم باو نکفه و در کتابی هم نخوانده که اگر ایستاده درس گوید بطوری که بهمه شاگردان مشرف و مسلط باشد و جملگی صدای او را بشونند حرکات و سکنایش را ملاحظه نمایند استفاده اطفال میشتر و افاده او نیز زیادتر خواهد بود با چندین مزیت دیگر. بلکه هنوز کمان میکند که ایستاده درس دادن از هیبت و وقارش میگاخد و در نظر اطفال شکوه و جلالش از میان میرود.

باری میخواستم عرض کنم که مکتب خانهای قدیم حق از یک حیث بر مدارس کنونی برتری داشت بدان معنی کروزهای پنجشنبه باید درس را که شاگرد در عرض هفته خوانده بعلم «وادهد» یا ببارت حالیه «پس دهد» و شاگرد مجبور بود که

برود از دروس گذشته خود دوره مفصلی کند تا کرفا ر چوب و فلک شیخ نشود. ولی در مدارس جدیده معلم چون شروع به تدریس کتابی کند دیگر اسم از دوره نمیرد همینطور درس میدهد تا کتاب، تمام می‌شود یا سال مدرسه باشها می‌آید یا اگر خدا نکرده کتاب نباشد و جزو نویسی باشد شاگرد از ابتدای سال تا یکماه پس از سال مشغول نوشتن دفتر می‌شود و در ازاء آنکه کتب زیادی راجع موضوع درس خود بدست پاورد و مطالعه کند و بر اطلاعات خود بفزاید و بخواندن کتاب کلاس قاعتم نکند عقاید مؤلفین مختلفه و نویسندگان گوناگون را ملاحظه نماید و بالاخره در ازاء آنکه کتاب را با تبع و موشکافی بخواند همین طور سرسر کی دفتر را می‌نویسد و طوطیوار چیزی یاد نمی‌کردد و خود را برای امتحان حاضر می‌سازد. و همینکه نمره قابل ارتقاء گرفت خدا را شکر می‌کند و خود را خیلی خوشبخت می‌شمارد و بقول معروف گمان می‌کند که قلعه خیر را فتح کرده است و از تردستی و زرنگی و حقه بازی خود در موقع امتحان برای همشاگردان تعریف می‌کند. معلم هم در ضمن افتخار می‌کند که عده‌ای از شاگردانش امتحان دادند و نمره قابل ارتقاء گرفتند. در حقیقت شاگرد خود را گول می‌زند و معلم خود و جمع دیگر را هنوز کسی پیدا نشده که بگوید آقای معلم، شما که میدانید طریقه تربیت آمریکائی خوب است چرا بکار نمیرید؟ و اگر نمیدانید چرا سؤال نمی‌کید؟ و اگر کسی نیست که راهنمایی کند چرا با معلمین و همکاران متعدد آهان قسمی که برای حقوق عقب افتاده شکایت و آه و ناله می‌کنید، در این زاه نیز بدل مساعی نمی‌نماید؟ برای نیل بمقصود از هیچکوئه فدایکاری درین تمایل بتوانید و بگوئید همین طور که برای بست و تلکراف

میخواهید مستشار یا ورید برای معارف نیز فکری کنید و چند
قر مسشار قابل استخدام نباشد.

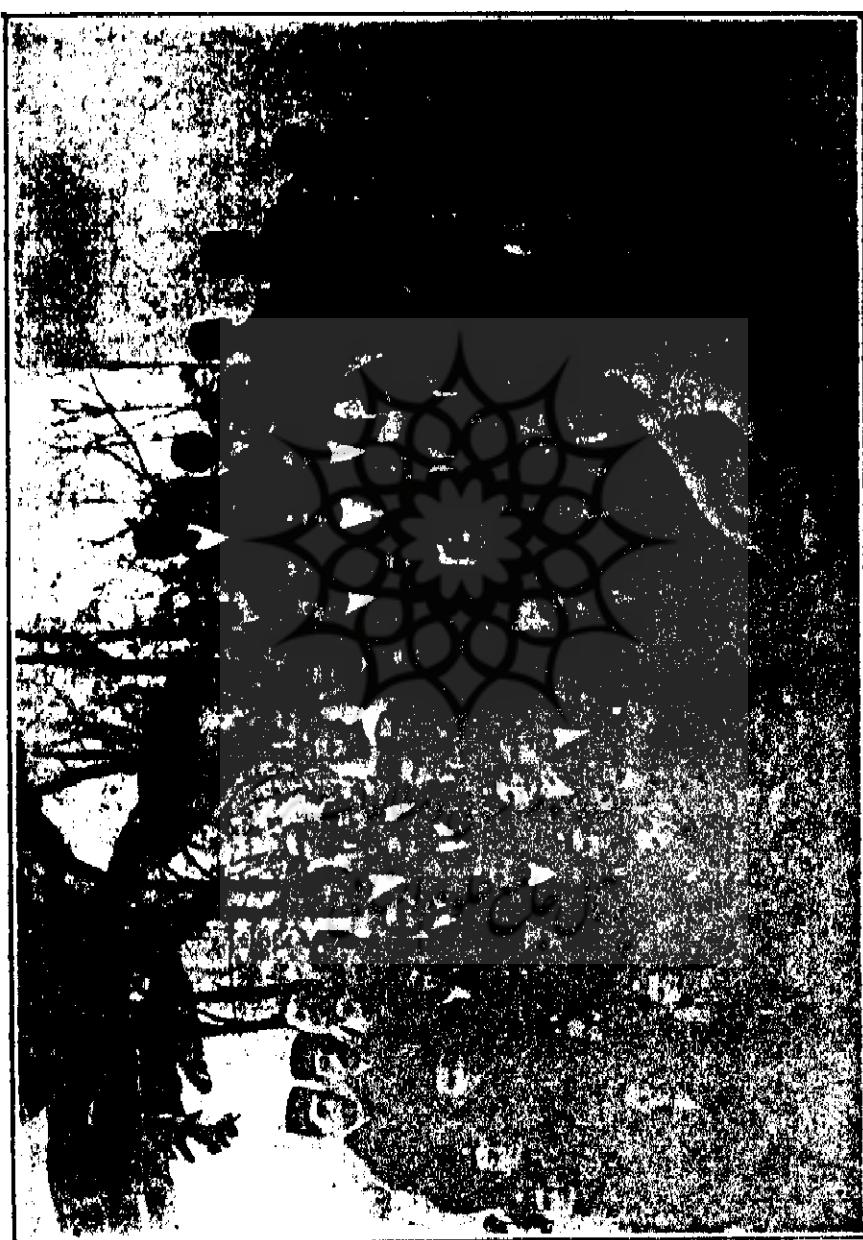
هر مدرسه‌ای دد ایران نواقص و معایب بسیار دارد. مثلاً
مدارسی که در تحت نظر معارف اداره می‌شود از جیت تدریس
و تعلیم و سنگینی مواد تدریسی خراب است و وقت محصلان بکلی
ضایع می‌شود و دماغشان خسته، که هم پیوسته اما نتیجه تقریباً
هیچ، زیرا نه معلم طریق تعلیم را میداند و نه شاگرد راه تعلم و
نه رئیس ترتیب تعین پروگرام. فقط یکی دو مدرسه خارجه
داریم که آنها بالنسبه معلم صحیح تربیت می‌نمایند اما چه فایده
که اغلب سواد حسابی ندارند و طوری تحصیل نکرده‌اند که
بدرد ایران بخورند و گاهی بقدر تحصیلاتشان سطحی می‌شود
که در تکلم بزبان مادری خود و اینمیاتند تا چه رسید بعلوم عالیه.
در خاتمه ما توجه وزیر محترم معارف وقت را بدین مسائل
جلب میکنیم و امیدواریم که برای اصلاح پروگرام و تربیت
معلمین حاذق زبردست با سواد دامن همت برکمر زده تزاد
آئیه ایران را رهین منت خود سازند و نام نیک خود را دد
صفحات تاریخ اصلاح معارف ثبت و مخلد دارند.

طهران—۱۴ آگست — علیمحمد عامری

۲— تأثیر اراده در تربیت اخلاق

در جریده ستاره ایران منطبقة طهران دو سه مقاله بنوان
«بر فراز توچال — یک درس تصمیم» به قلم آقای عمیدی
خوانده شد که درین مقاله سیاحت خودشان را با چند قر رفیق
بله کوه دعاوند شرح میدهد که چگونه با وجود سختی راه

و خستگی زیاد و منصرف شدن بعضی از رفقاء و برگشتن ایشان و نداشتن خوداکی و غلله گرسنگی باز از عزم خود برگشته

گردش اجتماعی (پیکنیک) مصلیین مدرسه متوسطه رشت، باافق مدرز و مصلیین.

و بمقصد رسیده‌اند و در آن حالتی تابی برای استراحت دراز کشیده و بخواب رفته‌اند و همینکه بیدار شده‌اند دیده‌اند که

چند نفر اعضای میسیون خیریه آمریکائی بطرف آنها می‌آیند و مقداری خوراک که بقدر مائده آسمانی لذت بخشیده برای آنها آورده‌اند! وجود اینگونه جوانان باعزم و متین در میان افراد ایرانی موجب افتخار و امیدواری است و اگر این مسئله یعنی رفقن بالای کوه دماوند در نظر گوته ینان جلوه‌ای نداشته باشد و فایده را نشان ندهد در نظر ما که اینگونه اقدامات را از قطعه تربیت اجتماعی تلقی می‌کیم خیلی قیمت و اهمیت دارد! زیرا برای کندن ریشه فساد اخلاق و تزدیق روح متافت و تبات در جلو مهالک حیات، این قبیل جوانان آهین عزم و این نوع اراده‌های الماسین بسیار لازم داریم!

چنانکه از تصویری که در اینجا چاپ می‌کیم و آنرا پارسال آقای میرزا تقی خان طایپ رئیس معارف کیلان فرستاده‌اند دیده می‌شود، مخصوصاً مدارس آمریکائی و جوانان فارغ‌التحصیل آن مدارس بدین قبیل اقدامات بیشتر اهمیت میدهند و ذوق دارند و این هم مزیت اصول تعلیم و تربیت آمریکائی را بخوبی می‌رساند! در اینجا باید بگوییم که این عزم و اراده در برداشتن سد موائع مادی و جسمانی هر قدر لازم باشد در برانداختن بندیاد فساد اخلاق هزار مرتبه بیشتر لازم است. آن قوه اراده که در رفقن بالای کوه، از خستگی نمی‌ترسد و هر گونه خطر جانی را در نظر می‌گیرد و از نصف راه برگشتن را تک می‌شمارد بسیار مقدس است ولی هزار بار مقدس‌تر است آن قوه اراده که طلس‌های اخلاق رذیله را می‌شکند و قلعه‌های هوسات قسانی را تسخیر می‌کند! چقدر مقدس است آن قوه اراده که صدای ددونی ما را می‌شنود و اوامر و نواهي وجدان ما را که یک عالم ملکوت است، بدون تردید و درنگ بموقع اجرا می‌گذارد!

یک عدد از تحصیلیان طارع التحصیل مدرسه آمریکائی طهران که با دو نفر از معلمین آمریکائی و یک نفر ارمنی در ماه اسد ۱۳۰۴ بقله کوه دماوند بالا رفته‌اند.

بلی، قوه عقل و اراده خالق دنیا و ما فیها است! عقل و اراده دو فرشته آسمانی هستند که برای رجهنمائی بشر بدینای ما فرود آمده و در ارواح ما جاگزینده‌اند! اما افراد بشر با پرده‌های وساوس نهانی و شهوات حیوانی رخسار آنها را پوشانده و آنان را از تجلی بازداشت‌های اند. باید این پرده‌ها را درید و این ابرهارا شکافت تا آن مخدوات ملکوتی دیدگان باطنی ما را منور سازند و با انوار جمال خود ما را بساحل دیگر حیات، یعنی بساحل بقا و ابدیت برسانند! سعادت حقیقی و حیات جاودانی در معرفت و استاره ازین دو نور تجلی سبحانی است! این دو قوه خالقه ماتند جریانهای مثبت و منفی الکتریک لازم و ملزم یکدیگرند ولی هر دو مثبت‌اند و هیچ یک بی‌دیگری نور حقیقی خود را جلوه نمی‌دهد. عقل بی‌اراده و اراده بی‌فکر منشأ اثر نمی‌گردد و بلکه مایه دردرس و ضرر می‌شود! شما فرزندان خودتان را فقط عقل سلیم و اراده قوی یاد دهید و آنها را از جام هستی بخش این دو کوثر لاهونی سیراب کنید، آنوقت آنها خود راه سعادت را پیدا می‌کنند و جهان آفاق و افق را تسخیر مینمایند!

ح. ک. ایرانشهر

شعبه ایرانشهر

اداره ایرانشهر یک نفر شخص فعال و درستکار که ذوق خدمت بمعارف داشته باشد برای تأسیس شعبه ایرانشهر در طهران لازم دارد که تمام امور وکالت و فروش مجله و انتشارات و کتب ایرانشهر را بعده گیرد. هر کس طالب این خدمت می‌باشد لازم است هر چه زودتر شرح مختصر زندگانی خود را با چند تصدیق‌نامه و ضمانت نامه از اشخاص معروف برای معرفی خود بفرستد و نظریات و شرایط خود را هم بیشنها کند.